

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/24/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114202316
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114202316.4

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou v právnej veci navrhovateľa: W. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom: Z. XXX/XX, XXX XX L., štátny občan SR, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Janou Ftorkovou, advokátkou so sídlom V. Spanyola 8343/1A, 010 01 Žilina, proti odporcovi: W. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX Y. Y., štátny občan SR, zastúpenému splnomocneným zástupcom JUDr. Milan Rojčekom, advokátom so sídlom Žilina, Bottova ul. 7, o zrušení vyživovacej povinnosti a o vzájomnom návrhu o zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporcovi pre obdobie od 1.9.2013 do 24.7.2014.

V konaní o vzájomnom návrhu odporcu voči navrhovateľovi súd rozhodol nasledovne:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi výživné za obdobie od 26.6.2014 do 30.9.2014 vo výške 100,- € mesačne.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi výživné za obdobie od 1.10.2014 do 28.2.2015 vo výške 30,14 € mesačne.

Odporca je povinný platiť navrhovateľovi výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa podľa § 2 pís. c/ zák. č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v platnom znení, a to do rúk odporcu, a to do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred.

Vo zvyšnej časti sa návrh zamietá.

Zameškané výživné vo výške 429,46 € za obdobie od 26.6.2014 do 31.3.2015 je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10,- € spolu s bežným výživným až do zaplatenia celého dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal na tunajšom súde dňa 23.01.2014 návrh, v ktorom žiadal, aby bola zrušená jeho vyživovacia povinnosť voči plnoletému dieťaťu W. O., ktorá mu bola uložená na základe rozsudku tunajšieho súdu č.k. 8C/110/2011-55 zo dňa 08.02.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/134/2012-74 zo dňa 14.11.2012, kedy bola naposledy určená vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi - synovi navrhovateľa, a to v sume 80,- € mesačne s účinnosťou od 14.11.2011. V čase rozhodovania súdu vo veci sp. zn. 8C/110/2011 v roku 2012 bol odporca študentom prvého ročníka denného bakalárskeho štúdia Prírodovedeckej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave a podľa informácií navrhovateľa odporca nepokračuje v štúdiu na vysokej škole z dôvodov

na strane odporcu, ktorý ukončil sústavnú prípravu na povolanie, čím získal predpoklady na výkon povolania. Navrhovateľ má za to, že je v možnostiach a schopnostiach jeho syna zabezpečiť si zdroj príjmov pre svoje životné potreby.

Z pripojených listinných dôkazov k návrhu na začatie konania súd zistil:

Rozsudkom č.k. 8C/110/2011-55 zo dňa 08.02.2012 okresný súd v právnej veci navrhovateľa W. K. proti odporcovi W. O. v konaní o zníženie výživného a o vzájomnom návrhu na zvýšenie výživného rozhodol tak, že znížil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporcovi, dosiaľ určenú v konaní Okresného súdu Žilina č. k. 21P/162/2007, zo sumy 66,39 € na sumu 33,- € mesačne, s účinnosťou od 01.11.2011 do času, kým sa nezmenia pomery. Vzájomný návrh odporcu na zvýšenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi zo sumy 66,39 € na sumu 80,- € mesačne s účinnosťou od 14.11.2011 do času, kým sa nezmenia pomery, súd zamietol. Navrhovateľ odôvodnil návrh na zníženie výživného zo dňa 13.5.2011 tak, že nepracuje a poberá len hmotné zabezpečenie vo výške 360 € mesačne, pričom pri rozhodovaní o výške výživného súd, ktorý schválil rodičovskú dohodu rozsudkom zo dňa 31.1.2008 č.k. 31P/162/2007-58, vychádzal z priemerného mesačného príjmu navrhovateľa 398,33 - 431,52 €.

Krajský súd Žilina rozsudkom č.k. 7Co/134/2012-74 zo dňa 14.11.2012 zmenil hore uvedený rozsudok OS Žilina č.k. 8C/110/2011-55 tak, že návrh navrhovateľa na zníženie vyživovacej povinnosti zamietol a rozsudok OS vo výroku o zamietnutí vzájomného návrhu odporcu zmenil tak, že navrhovateľa zaviazal prispievať na výživu odporcu zvýšeným výživným zo sumy 66,39 € na sumu 80,- € mesačne, s účinnosťou od 14.11.2011. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na zásadu, že nerozhodujú skutočné zárobkové pomery rodičov, ale ich reálne zárobkové (a majetkové) možnosti, ktoré vyplývajú z toho, že je povinnosťou rodičov, aby venovali všetky sily k dôslednému zabezpečeniu výživy svojich detí v záujme ich riadneho telesného a duševného vývoja. Krajský súd ustálil, že zmena pomerov, ktorá nastala u navrhovateľa, neodôvodňuje zníženie rozsahu vyživovacej povinnosti voči odporcovi. Súd zároveň zvýšil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa zo sumy 66,39 € na sumu 80,- € mesačne vzhľadom na zmenu pomerov u odporcu, ktorý začal študovať na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave.

Odporca sa k návrhu na začatie konania písomne vyjadril dňa 11.02.2014 tak, že súhlasil so zrušením vyživovacej povinnosti od 01.09.2013.

Odporca podal písomne dňa 26.06.2014 vzájomný návrh, ktorým sa domáhal určenia vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi vo výške 100,- € mesačne s účinnosťou od 20.06.2014. Na odôvodnenie vzájomného návrhu uviedol, že na základe prípisu Masarykovej univerzity, Prírodovedeckej fakulty v Brne zo dňa 21.05.2014, bol prijatý na denné štúdium v bakalárskom študijnom programe Experimentálna biológia, v odbore Molekulárna biológia a genetika. Poukázal na príjmy svojej matky, ktorá je jediným žiteľom rodiny, mesačne platí náklady na elektrinu vo výške 50,- €, na vodu 40,- €. Vynakladá na stravu 100 - 150,- €. Za kúrenie uhradza sumu 400,- €, za internet a telefón 30,- €, za lieky 20 - 40,- €, uhradil za stomatochirurgické ošetrenie 200,- €, za ošetrenia u zubára 35,- €, u oftalmológa 15,- €, za chirurgickú extrakciu lipómu 35,- €, za okuliare 155,- €. Odporca mal tiež náklady spojené s prihláškou a prijímacími skúškami na VŠ v sume 55,- €, na cestovné na prijímacie skúšky do Brna a späť 60,- €, vrátane ubytovania, na študijné materiály 150,- €, na cestovné a ubytovanie na zápis na VŠ do Brna a späť 60,- €. Odporca tiež uviedol svoje predpokladané mesačné náklady v súvislosti so štúdiom na VŠ.

Z rozhodnutia Masarykovej univerzity, Prírodovedeckej fakulty č.j. 3517792 zo dňa 21.05.2014 (č.l. 19 spisu) súd zistil, že odporca bol prijatý na prezenčné jednodoborové štúdium v bakalárskom študijnom programe Experimentálna biológia, v odbore Molekulárna biológia a genetika na Prírodovedeckej fakulte Masarykovej univerzity.

Z potvrdenia o štúdiu vydaného Masarykovou univerzitou Prírodovedeckou fakultou dňa 24.07.2014 súd zistil, že odporca je v akademickom roku 2014 - 2015 študentom prvého ročníka prezenčného štúdia.

Zo zmluvy o spolubývaní uzatvorenej dňa 23.07.2014 medzi V. M. a W. O. súd zistil, že predmetom zmluvy je nájom samostatnej izby v byte J. na obdobie od 23.07.2014 do 22.07.2015, nájomné bolo dojednané vo výške 3.600,- Kč mesačne.

Odporca ďalej predložil listinné dôkazy, ktorými preukazoval výdavky svojej matky na bývanie a ďalšie výdavky, z ktorých súd zistil:

- za nákup koksu bola dňa 01.10.2013 vynaložená suma 999,- €
- faktúrou za vodné a stočné vyfakturovala spoločnosť SEVAK, a.s. dňa 12.06.2014 V. O., Y. M. XX, Y. Y. sumu 106,22 € (úhradu sumy súd zistil z poštového poukazu zo dňa 18.06.2014)
- platobným dokladom SIPO 2 bola určená platba za elektrinu vo výške 188,50 € za obdobie 07/14 na adrese O. V., XXX XX, Y. M. XX
- podľa potvrdenia obce Y. M. - Z. zo dňa 09.07.2014 majú N. O., nar. XX.XX.XXXX a W. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. M. - Z., Z. súp. č. XX zaplatený poplatok za komunálny odpad za rok 2014
- podľa potvrdenia vystaveného: W. W., s.r.o., stomatologická ambulancia zo dňa 26.06.2014 zaplatil pacient O. W. za ošetrovanie sumu 81,96 €

Z rozsudku OS Dolný Kubín č.k. 4C/87/2013-241 zo dňa 05.08.2014 súd zistil, že súd v právnej veci navrhovateľky: K. M. proti odporcovi: W. K. za účasti maloletého Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom u navrhovateľky v konaní o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností k maloletému rozhodol tak, že konanie o určenie otcovstva voči maloletému zastavil a zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky. Otca dieťaťa W. K., nar. XX.XX.XXXX zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletého sumou 68,- € počnúc od 20.06.2013, zameškané výživné od 20.06.2013 do vyhlásenia rozsudku vo výške 918,- € súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 15,- € spolu s bežným výživným. Z odôvodnenia rozsudku súd zistil, že súd okrem iného vykonal dokazovanie i výplatnými páskami otca z 01/2014 - 04/2014, z ktorých zistil, že priemerný mesačný čistý príjem odporcu je 302,80 €.

Z rozpisu príjmov matky odporcu N. O., vyhotoveného M. poštou, a.s. dňa 14.11.2014 súd zistil, že priemerný čistý mesačný príjem matky odporcu za obdobie od 01/2014 do 10/2014 predstavuje 461,85 €.

Navrhovateľ v reakcii na vzájomný návrh odporcu súdu oznámil podaním doručeným dňa 19.11.2014, že sa s odporcom pokúsil o mimosúdne usporiadanie veci s tým, že je schopný platiť odporcovi výživné 27,13 € mesačne, i keď nemá žiadne zamestnanie a je práceneschopný od 13.08.2014, odkedy sa podrobuje pravidelným lekárske kontrolám. Jeho jediným príjmom sú nemocenské dávky, ktoré mu boli vyplatené za mesiac august 2014 v sume 99,80 € a za mesiac september 2014 v sume 183,- €. Práceneschopnosť navrhovateľa vznikla v dôsledku napadnutia otcom konateľa obchodnej spoločnosti W. v ktorej bol navrhovateľ zamestnaný.

Tvrdenie navrhovateľa o výplate nemocenských dávok mal súd preukázané z pripojených poštových poukázok Sociálnej poisťovne zo dňa 16.09.2014 na sumu 99,80 €, zo dňa 16.10.2014 na sumu 183,- €, zo dňa 14.11.2014 na sumu 117,32 € a zo dňa 16.12.2014 na sumu 115,36 €.

Podľa potvrdení Sociálnej poisťovne (č.l. 85,86 spisu) boli navrhovateľovi vyplatené nemocenské dávky za obdobie 08/2014 - 12/2014 v celkovej výške 632,80 € a za obdobie 01/2015 vo výške 117,32 €.

Z listu Inšpektorátu práce Trenčín zo dňa 24.11.2014 adresovaného navrhovateľovi súd zistil, že u bývalého zamestnávateľa navrhovateľa W. bola vykonaná kontrola zameraná na vybrané ustanovenia pracovno-právnych predpisov, pričom inšpektorát práce v liste okrem iného uvádza v súvislosti s nevyplatením mzdy pri skončení pracovného pomeru navrhovateľovi, že zamestnávateľ počas výkonu inšpekcie práce predložil výplatnú pásku navrhovateľa za mesiac 08/2014, na základe ktorej patrila navrhovateľovi mzda vo výške 365,61 €.

Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vystaveného dňa 14.08.2014 súd zistil, že navrhovateľ bol neschopný práce od 14.08.2014, pričom posledná kontrola, ktorú mal navrhovateľ absolvovať u ošetrojúceho lekára, bola určená na deň 27.03.2015.

Z dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 07.03.2013, uzatvorenej dňa 01.01.2014 medzi spoločnosťou W., s.r.o. ako zamestnávateľom a navrhovateľom ako zamestnancom súd zistil, že dohodnutý obsah pracovnej zmluvy sa zmenil v časti mzdových podmienok tak, že mzda bola dohodnutá vo výške 352,- € mesačne a pracovný pomer bol dojednaný na dobu určitú do 31.12.2014.

Navrhovateľ v konaní predložil žiadosti o prijatie do pracovného pomeru, ktoré podal v mesiacoch januári a februári spoločnostiam MEPURA, s.r.o., KFTS, s.r.o. a knižnici MSU Rajec.

Z platobného dokladu SIPO II. súd zistil, že na adrese K. N., Z. XXX/XX, L. L. bola určená platba 209,82 €, z toho 150,- € titulom zálohy SPP, 2,32 € za rozhlas a TV (RTVS) a suma 57,50 € titulom zálohy za elektrinu.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že nie je možné, aby platil odporcovi ním požadované výživné, nakoľko je stále práceneschopný, je však za svojich súčasných príjmových pomerov schopný a ochotný platiť odporcovi výživné vo výške 30,- € mesačne. Jeho príjem predstavujú len nemocenské dávky, ktoré sú mu poukazované mesačne vo výške 115 - 117,- €. Býva s matkou a platia elektrinu a plyn sumou 209,- € mesačne. Matke prispieva mesačne na stravu sumou 50 - 60,- €, na lieky vynakladá 15,- € mesačne. Zháňa si zamestnanie, s potenciálnymi zamestnávateľmi komunikuje telefonicky a písomne, s čím mu tiež vznikajú náklady. Na oblečenie a obuv vynakladá minimálne sumy.

Odporca na pojednávaní uviedol, že štúdium na Gymnázium Hlinská ukončil v roku 2011, následne pokračoval v štúdiu na Prírodovedeckej fakulte v Bratislave dva roky, štúdium však ukončil z dôvodu svojich určitých psychických problémov - nevedel si zvyknúť na štýl štúdia a následne bol rok vedený na úrade práce. Navštevoval psychologickú poradňu, kde bolo zo strany psychológa konštatované, že by nemal mať žiadne problémy so štúdiom na škole, ktorú si zvolí. Na základe odporúčenia psychológa si odporca podal prihlášku na Masarykovu univerzitu, a to na dva odbory, pričom na obe školy bol úspešne prijatý. V súčasnosti štúdium zvláda úspešne, jeho zdravotné problémy sa neobjavili.

Navrhovateľ poukazoval na podľa jeho názoru vysoké sumy vynakladané odporcom za ubytovanie v Brne, keďže odporca by mohol bývať na internáte. Odporca však vysvetlil, že internátne ubytovanie nebolo študentom pridelené na základe vzdialenosti bydliska študenta od miesta štúdia, ale podľa toho, kto požiada o internát skôr. Poukázal však na približne rovnaké ceny privátneho ubytovania a ubytovania na internáte.

Odporca uviedol, že jeho výdavky predstavujú mesačne 280,- €, v ktorých je zahrnuté nájomné za ubytovanie Brne, cestovné z miesta trvalého bydliska do miesta štúdia vo výške 16,- € na cestu do Brna a späť. Odporca cestuje autom, na pohonné hmoty sa skladajú s ďalšími osobami. Mesačne vynaloží na MHD (električku) sumu 10,- €, na výživové doplnky 15,- €, na stravu 140,- €. Oblečenie do týchto nákladov nezahrnul, keď niečo potrebuje, kúpi mu to matka. Ďalej má náklady s vyhotovovaním kópií študijných materiálov.

Z potvrdenia Masarykovej univerzity, Prírodovedeckej fakulty zo dňa 11.02.2015 pre obdobie od 01.02.2015 do 31.08.2015 súd zistil, že odporca študuje v prezenčnej forme štúdia v druhom semestri študijného programu Experimentálna biológia

Navrhovateľ poukázal na rozsudok 4C/87/2003-241, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 68,- €, ktorý však doposiaľ nie je právoplatný, nakoľko boli proti nemu podané odvolania matkou, i otcom maloletého. V súčasnosti sú vykonávané zrážky z nemocenskej dávky navrhovateľa v sume výživného 68,- € v exekučnom konaní vedenom u súdneho exekútora v Dolnom Kubíne. Exekučným titulom je neprávoplatné rozhodnutie č.k. 8C/87/2013.

Navrhovateľ uviedol, že nepopiera, že za mesiac august mu zamestnávateľ náhradu mzdy vo výške 365,61 € vyplatil. Zamestnávateľom bol odhlásený zo sociálneho poistenia dňom 14.08.2014, odkedy je navrhovateľ práceneschopný. Voči odporcovi si plnil vyživovaciu povinnosť do septembra alebo októbra 2013, potom prestal platiť výživné, keďže odporca nenastúpil do tretieho ročníka na vysokej škole, na ktorej dovtedy študoval. V čase keď si voči odporcovi svoju vyživovaciu povinnosť neplnil, odporca si uplatnil toto právo cestou exekútora, ale navrhovateľ nemohol platiť ani exekútorovi, pretože zamestnávateľ mu nevyplácal pravidelne mzdu. Platil výživné do septembra alebo októbra 2013, potom prestal platiť, lebo exekútor mu povedal, že odporca prestal študovať. Sám odporca dal podnet na to, aby sa tá exekúcia zrušila, pretože nechal vysokú školu.

Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len ZoR) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ust. § 62 ods. 4 ZoR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ust. § 65 ods. 3 ZoR výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa ust. § 75 ods. 1 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ust. § 77 ods. 1 prvá a druhá veta ZoR právo na výživné sa nepremičuje, možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd rozhodol rozsudkom v spojitosti s opravným uznesením sp. zn. 4C/24/2014-117 zo dňa 20.3.2015 o zrušení vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi pre obdobie od 1.9.2013 do 25.6.2014. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľovi bola voči odporcovi určená vyživovacia povinnosť rodiča v sume 80 € mesačne rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 7Co/134/2012-74 zo dňa 14.11.2012, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 8C/110/2011-55. Súd mal v konaní nesporne preukázané, že odporca po ukončení stredoškolského štúdia pokračoval v štúdiu na Prírodovedeckej fakulte v Bratislave, štúdiom však nedokončil. Následne začal opäť študovať na vysokej škole, a to na Masarykovej univerzite, Prírodovedeckej fakulte v Brne, čo mal súd preukázané z potvrdenia Masarykovej univerzity, Prírodovedeckej fakulty v Brne zo dňa 21.05.2014 o prijatí odporcu na denné štúdiom v bakalárskom študijnom programe Experimentálna biológia, v odbore Molekulárna biológia a genetika a z potvrdenia o štúdiu odporcu. Keďže v čase od 1.9.2013 sa odporca nepripravoval na budúce povolanie štúdiom na vysokej škole, bol v situácii, že po skončení stredoškolského štúdia bol schopný sám sa živiť a zabezpečovať si prostriedky na vlastnú výživu, boli splnené podmienky pre ukončenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi - synovi navrhovateľa a súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením § 62 ods. 1 Zákona o rodine rozhodol o zrušení vyživovacej povinnosti navrhovateľa s účinnosťou od 1.9.2013. Skutočnosť, že odporca po skončení stredoškolského štúdia bol schopný sám sa živiť, preto navrhovateľ nemal voči nemu vyživovaciu povinnosť, v konaní sporná nebola, aj samotný odporca vo vyjadrení k návrhu na začatie konania so zrušením vyživovacej povinnosti navrhovateľa od 1.9.2013 súhlasil.

Vzhľadom na následné rozhodnutie odporcu opätovne začať študovať na vysokej škole sa vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi obnovila. Súd preto rozhodol o zrušení vyživovacej povinnosti len za obdobie počnúc od 1.9.2013 do 25.6.2014 (v spojitosti s opravným uznesením č.k. 4C/24/2014-117 zo dňa 20.3.2015), keďže odporca si riadnym vzájomným návrhom doručeným súdu dňa 26.06.2014 (kedy začalo konanie o vzájomnom návrhu) uplatnil voči navrhovateľovi nárok na výživné, ktoré je možné priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Účastníci sa nedohodli na výške výživného, ktorým je navrhovateľ voči odporcovi povinný vzhľadom na existenciu jeho vyživovacej povinnosti voči odporcovi s poukazom na prípravu odporcu na budúce povolanie štúdiom na vysokej škole, preto sa domáha odporca v tomto konaní voči navrhovateľovi svojho práva na výživné vzájomným návrhom, ktorým navrhol zaviazat' navrhovateľa na platenie výživného vo výške 100 € mesačne od 20.6.2014.

V konaní o vzájomnom návrhu odporcu (v konaní o vzájomnom návrhu je odporca v procesnom postavení navrhovateľa) súd rozhodol tak, že zaviazal navrhovateľa (v konaní o vzájomnom návrhu je navrhovateľ v procesnom postavení odporcu) povinnosťou platenia výživného za obdobie od 26.6.2014 do 30.9.2014 vo výške 100,- € mesačne, za obdobie od 1.10.2014 do 28.2.2015 vo výške 30,14 € mesačne. V ďalšom období po vyhlásení rozsudku je odporca povinný platiť navrhovateľovi výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa podľa § 2 pís. c/ zák. č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v platnom znení.

Základnými dvoma hľadiskami pre stanovenie výšky vyživovacej povinnosti podľa ust. § 75 ods. 1 ZoR sú odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti a možnosti povinného. Odôvodnené potreby sú do značnej miery závislé na možnostiach a schopnostiach rodičov. Je tu potrebné vychádzať zo zásady, že životná úroveň dieťaťa sa má prispôbiť životnej úrovni ostatných členov rodiny.

Súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný v časti, pokiaľ sa domáhal určenia vyživovacej povinnosti odporcu v sume 100 € mesačne, a to len za obdobie od 26.6.2014 do 30.9.2014 s poukazom na príjem odporcu v tomto období, ktorý mal súd preukázaný z listu Inšpektorátu práce Trenčín zo dňa 24.11.2014, podľa ktorého príjem odporcu za mesiac august predstavoval 365,61 €, pričom z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vystaveného dňa 14.08.2014 mal súd preukázané, že navrhovateľ bol neschopný práce od 14.08.2014, teda za približne polovicu mesiaca mal nárok len na nemocenskú dávku.

Príjem matky navrhovateľa N. O. predstavuje podľa potvrdenia jej zamestnávateľa - Slovenskej pošty, a.s. 461,85 € mesačne. Zároveň si matka navrhovateľa plní svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi i osobnou starostlivosťou. Navrhovateľ má bežné výdavky na stravu, oblečenie, a má ďalšie navrhovateľom špecifikované výdavky (na ubytovanie, dopravu, študijné materiály a pod.) súvisiace so štúdiom na Prírodovedeckej fakulte v Brne.

Súd sa pri rozhodovaní o výške výživného za obdobie od 26.6.2014 do 30.9.2014 riadil aj výsledkom konania vedeného na OS Žilina, v ktorom bolo rozsudkom č.k. 8C/110/2011-55 zo dňa 08.02.2012 rozhodnuté o znížení vyživovacej povinnosti W. K. zo sumy 66,39 € na sumu 33,- € mesačne, s účinnosťou od 01.11.2011 a o zamietnutí vzájomného návrhu W. O. na zvýšenie vyživovacej povinnosti zo sumy 66,39 € na sumu 80,- €, následne však Krajský súd Žilina v odvolacom konaní rozsudkom č.k. 7Co/134/2012-74 zo dňa 14.11.2012 zmenil rozsudok OS Žilina č.k. 8C/110/2011-55 tak, že návrh navrhovateľa na zníženie vyživovacej povinnosti zamietol a rozsudok OS vo výroku o zamietnutí vzájomného návrhu odporcu zmenil tak, že navrhovateľa zaviazal prispievať na výživu odporcu zvýšeným výživným zo sumy 66,39 € na sumu 80,- € mesačne, s účinnosťou od 14.11.2011, a to s poukazom na neexistenciu zmeny pomerov, ktorá mala nastať u navrhovateľa, ako i s poukazom na zmenu pomerov u odporcu, ktorý začal študovať na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave. Z odôvodnenia rozsudkov mal súd preukázané, že súdy pri rozhodovaní o návrhu a o vzájomnom návrhu účastníkov konania vychádzali z príjmu povinného na platenie výživného vo výške 360 € (sociálna dávka), ktorý mesačný príjem navrhovateľ mal v čase rozhodovania o jeho návrhu.

Pokiaľ sa teda navrhovateľ vzájomným návrhom domáhal určenia vyživovacej povinnosti odporcovi vo výške 100 € mesačne, súd dospel k záveru vzhľadom na vykonané dokazovanie, že u navrhovateľa sa pomery oproti obdobiu, kedy bola naposledy určená vyživovacia povinnosť odporcovi vo výške 80 € mesačne, zmenili, keďže začal opätovne študovať na vysokej škole, a to v zahraničí, v súvislosti s čím má zvýšené výdavky, ktoré boli v konaní preukázané.

Súd pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľovi zohľadnil i jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletému Y. M., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola určená sumou 68,- € rozsudkom OS Dolný Kubín č.k. 4C/87/2013-241 zo dňa 05.08.2014 v konaní o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností k maloletému.

Súd mal preukázané, že odporca bol v čase od 14.8.2014 práceneschopný (práceneschopnosť trvala i v čase rozhodovania súdu o vzájomnom návrhu), pričom jeho jediným príjmom boli nemocenské dávky, preto odporca nebol schopný v období od 1.10.2014 (vzhľadom na príjem odporcu v mesiaci septembri 2014 - mzda za mesiac august vo výške 365,61 €) plniť si vyživovaciu povinnosť v rozsahu, v akom sa jej domáhal navrhovateľ.

S poukazom na zásadu zakotvenú v § 62 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorej dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, je zrejmé, že životná úroveň odporcu a príjem odporcu neumožňovali od 1.10.2014 a neumožňujú ani v súčasnej dobe plniť si vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi v požadovanej výške 100,- €. Odporca uviedol, že je schopný si túto povinnosť voči navrhovateľovi plniť vo výške 30,- €. Vzhľadom na existenciu vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľovi, na v konaní preukázaný príjem a výdavky odporcu, i vzhľadom na výdavky navrhovateľa, ktorý je v súčasnosti študentom vysokej školy, bolo dôvodné rozhodnúť o vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľovi za obdobie od 1.10.2014, teda od času, keď odporca prestal dosahovať príjem z pracovného pomeru, len vo výške minimálneho výživného, ktoré predstavovalo v čase rozhodovania o návrhu na začatie konania 30,14 € mesačne. Čo sa týka obdobia nasledujúceho po vyhlásení rozsudku, súd rozhodol o povinnosti odporcu platiť navrhovateľovi výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa podľa § 2 písm. c/ zák. č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v platnom znení.

Súd zamietol návrh vo zvyšnej časti, pokiaľ sa navrhovateľ domáhal určenia vyživovacej povinnosti za obdobie od 20.06.2014 do 26.06.2014 v súlade s ust. § 77 ods. 1 druhá veta ZoR, podľa ktorého je možné priznať výživné len odo dňa začatia súdneho konania, pričom riadny vzájomný návrh odporcu bol súdu doručený až dňa 26.06.2014.

Súd návrh zamietol i v časti rozdielu uplatneného nároku na výživné a priznaného výživného za obdobie od 1.10.2014 do budúcnosti.

Súd zároveň uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi i zameškané výživné vo výške 429,46 € za obdobie od 26.6.2014 do 31.3.2015 v splátkach vo výške 10 eur mesačne spolu s bežným výživným až do úplného splatenia dlhu podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože mali v konaní úspech len čiastočný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).